

Vodník

Brontosauři

D

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasy jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi **A7**
z kůže břízy když narodil se oheň,
D **Hmi** **A7**
vysuší jim promáčenej den.

2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písni dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš čist,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.

D

- R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
A
vyzpívaný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.

4. Jiný písni zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápli si rázem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.

R: